

156. O poslednji sodbi

- 1 Simon Juda je odgovoril: »Gospod in Mojster, tokrat sem vse; kar si nam razložil, zelo jasno dojel, bolje kakor kadar koli prej. Maram pa priznati, da bi me Tvoja prevelika modrost skoraj zadušila. Ti o takšnih neskončno velikih stvareh govoriš laže, kakor kakšen hišni gospod o opremi svoje hiše, naš človeški razum pa ob tem začuti vso težo Tvoje neskončne vsevednosti in svoje najbolj ničeve nevednosti.
- 2 O Gospod, nad nas boš moral izliti prav veliko količino Svojega večnega duha luči, da bomo najprej razumeli to, kar si nam doslej razodel. Hvala Ti za tako veliko milost, ki nam jo zdaj izkazuješ, toda ugotavljam, da svojim učencem ne bomo zmožni prenesti vseh velikih skrivnosti, ki si nam jih razodel o naravnem svetu in še o veliko večjih iz duhovnega kraljestva.«
- 3 Jaz sem rekel: »To na začetku niti ne bo nujno, to bo pri številnih, ki jih bom poklical, že opravil Moj duh. Za otroke današnjega časa pa je dovolj, da ljudje verujejo Vame, da sem po tem Svojem mesu izšel iz Boga, Očeta, in da lahko po takšni veri vsak človek pridobi pravo spoznanje Boga, resnično ljubezen do Njega in bližnjega in tako tudi večno življenje.
- 4 In tako boste glede tega postali pozavne, ki jih bodo slišali vsi, tudi tisti, ki so v grobovih, in tisti, ki jih drži ujete morje njihovih neštetihi neumnosti in grehov. Vstali bodo iz grobov osvobojeni, tudi tisti, ki jih je ujelo morje, in obdani bodo z oblačilom življenja.
- 5 Kogar bo pozavna obudila, ta ne bo nikoli obujen za smrt, temveč za življenje. Kdor pa zvoka pozavne ne bo hotel slišati, ta tudi ne bo obujen, temveč bo obtičal v noči svojega groba in v ujetništvu morja vse do časa, ko bo vsa zemlja uničena z ognjem. Tako kot v času Noeta bodo tudi takrat živeli po svoje in se ne bodo zmenili za glas Mojih prebujenih. Prebujene bom tedaj v trenutku dvignil z zemlje, one pa bom z vsemi njihovimi ljubljenci vred izročil vseuničujočemu ognju, saj bodo k njegovemu nastanku najbolj pripomogli prav tedanji nepoboljšljivi posvetni ljudje.
- 6 In glej, to bo poslednja sodba na tej zemlji, ki se bo počasi začejala kmalu za vami. Ne smete pa seveda misliti, da bo ta ogenj izbruhnil hkrati na vseh krajih in točkah po zemlji, temveč le postopno, da bi ljudem še zmeraj bilo dano dovolj časa in prostora, da se izboljšajo.
- 7 V vas se skrivoma spet poraja vprašanje, kaj to ima opraviti z ne-ukročenimi dušami. Pomislite na tisto, kar sem vam pravkar dejal, da so v hiši Mojega Očeta številna bivališča in popravljalnice, in iz tega boste zlahka spoznali, kaj se bo nadalje dogajalo s takšnimi dušami.
- 8 Kar sem vam zdaj povedal, ohranite zase, kajti ljudje, kakršni so zdaj, tega ne bi razumeli in dojali. Zato judje, ker so v času kraljev postali mračnejši in trdovratnejši, zadnjih treh, vam že znanih knjig ³⁶, niso več zmogli razumeti in so jih označili za apokrifne ³⁷.

³⁶ Šesto in sedmo Mojzesovo knjigo in preroški dodatek (glejte Veliki Janezov

evangelij, šesto knjigo, poglavje 216,6), opomba založbe Lorber Verlag

³⁷ apokrifne - nepristne, opomba založbe Lorber Verlag

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 10